

večjem številu izdelana letala pa bodo veljala približno polovico tega. Od tega, kako se bo obneslo, pa je odvisno, ali bodo gradili še nove.

V sedanji vojni ne kažejo zavezniki posebnega zanimanja za na kratko opisanega bombnega velikana, ker jim gre le za letala z veliko brzino. Novi bombniki bodo za bodoče

važni za Ameriko, ker bi z njimi lahko že daleč pred ameriškimi obalami prestregli vsakega bližajočega se sovražnika, oziroma bi z njimi zanesla razdejanje v sovražnikovo deželo samo. Prav tako bi z njimi lahko preprečila poskuse sovražnika, da bi izkrcal svoje čete na oddaljenih točkah okrog Panamskega prekopa ali celo v Južni Ameriki.

je vnel v sveti jezi, če si je kakšen hujskač predrznil govoriti proti našemu velezaslužnemu g. dr. Korošcu in duhovnikom. Takih mož potrebuje danes naša domovina, mož, ki niso samo apostoli na papirju, ampak neustrašeni borci za naše najsvetejše svetinje, sveto vero. Ker je imel tako živo vero, je bil tudi na zunaj sila ljudomil, rad je povedal nedolžno šalo, sila ljubezniv v obče vanju, zato ga je tudi vse ljubilo. Bratonečani ga bodo pogrešali, posebno sosedje, saj je bil od vseh priljubljen in spoštovan. Ko je videl, da se bo treba ločiti od svojih mlilih in dragih, je poklical svojega dobrega zeta Janeza in mu rekel: »To te prosim, Hanzek, jaz zdaj umiram, bodi tudi ti apostol, prevzemi to apostolsko delo od mene, da boš tako laže zveličal sebe, ženo in pomagaj tudi materi, k zveličanju. Mene ni sram, da sem bil apostol, ne ustraši se tudi ti! Vidiš sedaj, kako hudo je umreti, a kako sladko se umira, če je človek Bogu zvesto služil in živi v božjem miru.« Smrti se ni bal; odgovoril je svoji ženi: »Zakaj bi se bal, saj sem pripravljen!« Kakor je živel, tako je tudi umrl. Spavaj mirno, dragi Peter, zlata duša, in uživaj pri Njem, ki si ga tako goreče ljubil in očitno pričal pred svetom, svoj zasluženi pokoj in zaslužno plačilo za svoje apostolsko delo! — Zalujočim domačim naše najgiblje sožalje!

Zvonovi so peli mrtvaško pesem pri Sv. Andražu v Halozah. Pri nas je božja poslanica smrt pretrgala nit življenja Emeršič Andreju iz Skorošnjaka in Topolovec Neži, viničarki iz Trdoboja. Počivajta v miru in prosita za nas, da bomo sedanje težke dni v miru preživeli, po smrti pa se v nebeški domovini veselili!

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Prerana smrt delovnega dušnega pastirja. V celjski bolnišnici je odraščil Vsemogočni trpljenja po dolgotrajni bolezni g. Martina Kozar, kaplana v St. Juriju pri Celju. Blagopokojni se je rodil leta 1890 pri Sv. Antonu v Slov. goricah. V mašnika je bil posvečen leta 1914. V dušno pastirstvo je bil poslan najprej v St. Lenart v Slov. goricah. Od tam se je podal v Ameriko, kjer je deloval nekaj let. Ko se je vrnil zopet v domovino, je bil kaplan na več župnijah in med drugimi tudi v Žalcu. Njegovo zadnje službeno mesto je bil Sv. Jurij pri Celju. Dolga meseca je bil radi hude bolezni priklenjen na bolniško posteljo. Iskal je zdravniške pomoči v Ljubljani in Celju, kjer je umrl 13. junija. Dobri g. Martin je bil zelo delaven ter goreč duhovnik, ki je znal s svojo vsestransko delavnostjo ter postrežljivostjo ogreti za svoje vzore srca vseh, med katerimi je deloval kot dušni pastir in kulturni delavec. Z g. Kozarjem je legel prezgodaj v grob pravi slovenski duhovnik, kateri je žrtvoval vse svoje moči za Boga, za zveličanje v oskrbo mu izročeni duši in za probudo, ter prosvetni in gospodarski napredek slovenskega naroda. Blagemu duhovniku bodi Vsemogočni obilen plačnik in ostani mu ohranjen časten ter hvaležen spomin!

Priljubljeni in obče spoštovani vzgojitelj mladine na zadnji poti. V zadnji številki »Slov. gospodarja« smo javili žalostno vest, da je Gospod poklical k sebi po vsej Priekijji znanega ter spoštovanega upokojenega učitelja Zacherla v Ljutomeru. Kaj je pomenil blagopokojni vsemu okraju, je dokazal veličasten pogreb, ki se je vršil sredi minulega tedna. Zadnjo pot so se pripeljali posoditi blagemu gospodu prijatelji, veliko število njegovih bivših učencev, zastopniki društev, šolarji in drugi. Ob 18.30 je duhovščina opravila molitve na domu pokojnikovem, moški zbor je zapel »Oj težka pot...«. Sprevod se je pomikal v cerkev, kjer so pevcji zapeli svojemu dolgoletnemu pevovodji »Miserere«. Sprevod je bil izredno dolg. Za križem so šli šolarji, godba, gasilci, člani Fantovskega odseka in Dekliškega krožka v krogih z zastavo, zastopniki Prosvetnega društva z zastavo, učitelstvo, pevcji, nato 20 duhovnikov in številno občinstvo. Računa se, da se je pogreba udeležilo nad tisoč ljudi. Po končanih molitvah na pokopališču je kanonik g. Weisk Josip, dekan od Sv. Križa pri Ljutomeru, ki je vodil sprevod, imel ob grobu govor. V njem se je spominjal pokojnika in omenil, kako sta se spoznala že kot dijaka v Mariboru in bila vedno prijatelja. Omenil je tudi, da

je bil rajni vzoren, veren katoličan. Za njim je govoril šolski nadzornik g. Karbaš iz Ljutomeru, ki je orisal življenjsko pot pokojnika. Godba je zaigrala žalostinko, pevcji so zapeli v slovo, nakar so se vrstili govori naprej. Vseh govorov je bilo deset. Ob 18.30 je ljudstvo zapuščalo pokopališče in se razšlo.

Odločen naš mož umrl pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Žalostno so peli zvonovi 11. junija pri Sv. Tomažu, ko so ob velikanski udeležbi ljudstva nesli vrliga katoliškega moža Petra Potočnika na zadnji poti k večnemu počitku. Apostolstvo mož je izgubilo enega najgorečnejših članov-apostolov župnije, ki je svoje svete dolžnosti natančno spolnjeval, prejemal vsako prvo nedeljo svete zakramente in se vedno kazal apostola. Odločno je pokaral vsakega pri delu na njivi ali v vinogradu, kdor bi si drznil vprico našega dobrega Petra govoriti čez vero ali duhovnike; javno ga je pokaral in posvaril. Ves se

Dopisi

Dravska dolina

Ruše. V zadnjih letih tudi v Rušah pridno gradimo. Saj je zrastle od začetka lunskega leta pa do letos precej novih hiš. Pri kolodvoru si je lani postavil lepo dvostanovanjsko hišo železniški uradnik g. Kolarič, v bližini stoji lepa vila upokojenega poštnega upravnika g. Pečarja. Ne daleč od njega je zgradil tovarniški delavec Podlessek čedno hišico ter na isti parceli zida sedaj svoj dom g. Gričnik, v bližini pa je postavil enodružinsko hišico g. Tišler. Ob banovinski cesti, ki pelje čez železnico proti Selnici, je zgradil čedno vilo g. Karel Angel, dalje od njega lepo dvostanovanjsko hišo g. Eigner, na vogalu ceste pa je začel graditi enonadstropno vilo g. Turk, trgovec v Mariboru. Ob cesti proti pokopališču bo zgradil tudi enonadstropno vilo g. Zorec, zobotehnik, od pokopališča dalje bo v kratkem izgotovljena lepa vila g. Jarca. Toda vkljub temu še v Rušah vedno manjka stanovanj, zlasti v poletnem času, tako da letoviščar prav težko dobi kakšno sobico. Regulacija potoka se tudi letos nadaljuje in je upati, da bo do jeseni gotova. Tako bo odstranjena sedaj vsaka nevarnost radi poplav, trg bo pa dobil popolnoma drugo lice. Zadržna elektrarna je imela svoj

občni zbor, na katerem se je izkazalo, da je imela zadruga 479.000 din letnega prometa; dolga ima še 100.000 din, ki je pa plačljiv v desetih letih. Gotovo zasluži odbor vse priznanje, zlasti pa g. predsednik Fajhter ter njegov agilni tajnik Šerc, ker so sklenili tako ugodno pogodbo s Falo. Če vzamemo samo javno razsvetljavo, vidimo, kakšen je razloček: prej smo imeli 39 javnih luči ter je stalo to letno okrog 20.000 din, sedaj pa je 84 luči in to za 9000 din. Za predsednika zadruga je bil ponovno izvoljen g. Fajhter, na novo pa je izvoljen v upravni odbor g. Josip Repotusk.

Dravsko polje

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. »Farni domovinski dan«, ki sme ga obhajati ono nedeljo, je veličastno potekel. Znova smo vzgali svojo ljubezen do svojega naroda in države. Knjigo o državljanski vzgoji »Slovenci in Jugoslavija« imajo zdaj že v večini družin. Drama »V temotie«, za katero so naši požrtvovalni igralci pod vodstvom g. učiteljice Suštarjeve žrtvovali mnogo večernih ur, je ljudstvo tako šla v srce, da je vsa dvorana jokala. Udeležba je bila veličanska. Dne 16. junija so jo z istim uspehom ponavljali. Dne 23. junija po prvi službi božji bo važno preda-

razgrnili pred njegovimi očmi. Nastavil si je »rešpetin« in se ni mogel nagledati. Nazadnje je pobral svojo ropotijo, si oprtal svojo skrinjo in počasi odšel proti cerkvi sv. Rozalije. Ko je stopil za vogel, se je zavzel. Na kamniti klopi pri durih je sedela temno oblečena mlada ženska, ki je imela svetle lase in je bila strahovito bleda v obraz. Trenutek sta strmela eden v drugega, potem je vzkliknila ženska:

»Moj Bog, Matija!... Dober dan!
»Bog ga daj, Končnica,« je odzdravil.
»Matija, od kod pa si ti tako daleč prišel?«
»Oh, iz Šentanela ni tako daleč; kvečjemu osem ur. Jaz še dalje tudi pridem.«
»Kdaj pa si šel od doma?«
»Bo že dva tedna pojutrišnjem.«
»Kaj pa je novega v Šentanelu?«
»Novega ne bo posebno kaj. Tišta Dobrovničina hči se ženi, dohtarja jemlje, pravijo.«
»Da, da. Kdaj pa bo poroka?«
»Pravijo, da po Mali Gospojnici.«
»Kako je pri Končniku?«
»Za nič — prav tako, kakor si ta burja Končnikova zasluži. Pravijo, da sta imela s fajmoštrom strahovito raško, od tistih mal mu nihče več ne stopi čez prag. Posli so mu vsi šli, edina Katra je še ostala. Zdaj ima same tuje in iz mesta mu je neka gosposka za gospodinjstvo. Gostov pa nima nič, čisto nič — prav mu je.«

Žena se je jokala.

»Tilka, menda se ne jočeš zaradi takega lumpa. Za takim človekom, ki je svojega najboljšega hlapca nagnal in še svojo ženo napodil, za takim se ne joči, za takim pljuni!«

»Moj Bog, uboga otroka! — Kaj naj počnem?... Matija, ti mi še svetuj!«

»Svetovati? — Kaj misliš začeti?«

»Ne vem nič... V hudi stiski sem, nimam kje biti, nimam službe in čisto slaba sem še od bolezni.«

»Ali si bila bolna?«

»Da. Devet tednov sem bila v bolnišnici. Nesreča mi hodi za nesrečo... Naj ti povem!... Ko sem šla od hiše, sem vpraševala, kje bi bila kaka služba zame. Pa me nihče ni hotel vzeti, ker nisem imela poselske knjižice in nič pismenega. Potem me je ponoči prišla mrzlica, spravili so me v bolnišnico, nihče ni vedel, kdo sem, ker ves čas nisem bila pri sebi. Tedne in tedne me je kuhala vročina v glavi in vsi so rekli, da je bil čudež, ko sem ostala živa... Še hitro sem okrevala. Ko sem prišla iz bolnišnice, sem spet jela spraševati za službo pa je ne dobim in ne dobim. Včeraj sem bila v Selah pri Lužnici, v šolo sva skupaj hodili in sva si bili dobri; dosti lepih besed mi je voščila, toliko pa ni bila, da bi mi bila vsaj za eno noč ponudila prenočišče. Zdaj si ne vem pomagati, nazaj v Šentanel ne morem, od sramu bi skoprnela. Ko bi le službo dobila kje!« (Dalje sledi)

šlov pšenice, v Aziji pa strada več sto milijonov Kitajcev, od katerih jih umre vsako leto nad 100.000 zaradi pomanjkanja kruha...

Ker so imeli sočutje z ujetniki. V Halberstadtu v Nemčiji so tri osebe obsodili na ječo od enega do štiri mesecev, ker se niso vedli dovolj udružano do vojnih ujetnikov. Neki 49 letni mož je vrgel poljskemu vojnemu ujetniku, ki je natovarjal neki voz, škatlico cigaret in je za to dobil mesec dni ječe. Neki 50 letni mož, ki je drugemu poljskemu ujetniku pod lastnim imenom omogočil dopisovanje s svojci, je dobil štiri mesece, neki 39 letni mož, ki je tretjemu ujetniku daroval kos potice in površnik, je moral takisto za štiri mesece v ječo.

vanje o zaščiti proti napadom iz zraka. Govoril bo g. prof. Modic iz Maribora. — V društvenem domu smo naredili za stojišča vzvišen prostor v obliki treh dvigajočih se širokih stopnišč; tudi oder, oziroma zavese smo razširili. Pri navalu, kot je bil zadnjič, pride oboje zelo prav. — In še ena novica: zadnje nedeljo, 30. junija, pride iz Ljubljane znani borec g. Janez Kalan. Imel bo tri velevažne govore, h katerim že danes vabimo!

Ptujska gora. (Izšla je knjiga o Ptujski gori.) Še preden boste letos poromali k Materi božji na Ptujski gori, si naročite pravkar izišlo novo knjigo »Ptujska gora« od vseuč. prof. dr. Fr. Steleta in jo že prej doma prečitajte. Knjiga, ki obsega 130 strani poljudnega in tehtnega besedila s 30 slikami, je razen kratkega opisa kraja izključno posvečena znamenitosti in lepoti cerkve ter milostnega kipa Matere božje, ki razgrinja svoj od angelov držani zavetniški plašč nad skupino 80 čudovito lepo izdelanih kipov, čijih glave so naravnost portreti takrat živečih znamenitih osebnosti. Iz te knjige boste spoznali vso lepoto in bogastvo tega umetnostnega, kulturnega in politično zgodovinskega spomenika, ki ga imamo v cerkvi na Ptujski gori, o kateri pravi pisatelj, da je »stavbarsko umetnina, ki nima para med našimi cerkvami«. Skozi dolga stoletja je bila ta cerkev najožje povezana z nabožnim življenjem našega ljudstva, ki se je vedno rado zatekalo k gorski Materi v vseh stiskah in nadlogah. Tako tudi danes, ko po vsem svetu besni vojna nevihta, in množice dvigajo k Bogu svoje vroče molitve za mir, zaupajmo v mogočno varstvo ljube gorske Matere. Množičnim nastopom, ko tako rekoč celi narodi klečijo, da bi potolažili božjo jezo, se bomo 2. julija ob velikem romarskem shodu pridružili tudi mi in bomo s spokorno mirovno slovesnostjo, zbrani v čim večjem številu, prosili Kraljico miru, da nam po njenih prošnjah ljubi Bog prihrani dneve stiske in vojne.

Slovenska Krajina

Sobota. Prejšnjo nedeljo je pri nas ljutomerska jadralska skupina razstavljala svoje modele. Pod vodstvom agilnega g. Kukoviča so razstavili 55 modelov ter razne gradbene načrte. Razstava je bila dobro obiskana in so razstavjalci občudovali iznajdljivost in poštrevanost modelarjev. Zadnje čase so neznani brezobzirneži ponoči uničili mnogo cvetja v našem parku in tudi pri g. Vučaku. Take ljudi bi bilo treba eksemplarično kaznovati, da ne bi počenjali takih stvari, ki mečejo slabo luč na vse tukajšnje prebivalstvo.

Turnišče. V nedeljo, 9. junija, se je vršil redni letni občni zbor Kmetijske podružnice v Turnišču. Na dnevnem redu so bile tudi volitve ter je bil ponovno izvoljen stari odbor z agilnim in delavnim predsednikom posestnikom Nemeč Stefanom. — Eno uro pozneje bi se moral vršiti občni zbor Turniške namakalne zadrage v Turnišču. Občni zbor se je sicer pravilno začel, toda ni se redno končal, ker je g. načelnik Litrop Stefan takoj v začetku podal ostavko. Solidaren z njim je bil tudi del upravnega odbora in to iz razloga, ker zadrugi radi različnih oviranih okoliščin ni bilo mogoče doseči njenega glavnega namena ter s podporo banke uprave zgraditi namakalne naprave za namakanje travnikov na področju potoka Ledave. Po krajši, sicer burni razpravi, je bivši načelnik g. Litrop predlagal, naj se zadruga likvidira. Ker je bilo precej članov proti temu, da bi se zadruga razpustila — kar bi bilo povsem napačno — bo v kratkem sklican nov občni zbor, ki bo končno javno sklepal o obstoju zadrage. — Iz zdravstvenih razlogov je bil pred kratkim upokojen g. Andrej Plesničar, ki je dolga leta služboval pri nas ter mu je Turnišče tako priraslo k srcu, da bo baje tudi pokoj užival pri nas.

Slovenska Krajina. Pri zadnjem napredovanju učiteljev in učiteljic jih je precej napredovalo tudi pri nas, in sicer v 6. položajno skupino Ida Petrič, Dol. Lendava; Zvan Angela, Dol. Lendava; Jarc Vera, Zenavije; Beršič Albina, Bakovci; Hribar Marija, Tešanovci — v 7. pol. skupino pa Horvat Bela in Marija, Krog; Kokolj Miroslav in Marija, Dol. Lendava; Erker Milan, Fetiševci; Cimerman Vilma, Dol. Lendava; Cimerman Josipina, M. Polana; Hribar Ivan, Tešanovci; Modic Olga, Puconci; Čič Albin, Dopležovje; Bračko Antonija, Sobota; Pupis Alojz, Nedelca; Šilovnica Pavel, Melinci; Mlekuš Fr., Trnje.

Lipovec. Pred kratkim se je med šolskim odmorom na dvorišču zgodila nesreča, ki bi lahko zahtevala življenje mlajšega fanta Mirka Slavica. Otroci so se namreč igrali in eden je imel v

rokah fiobertovko, s katero je ravnal tako ne previdno, da se je sprožila in je pri tem zadel Slavica v koleno, radi česar so ga morali prepeljati v soboško bolnišnico.

Lipa. Mišja zalega je že prejšnja leta bila v Prekmurju tako velika, da so ponekod bila žitna polja in krompir popolnoma uničena. Nekaj časa smo potem imeli mir, a zadnje čase se je ta nadležna golazen ponovno zelo razširila in zopet ogroža poljske pridelke. Čeprav je bila letos zelo huda zima, jih vendar ni mogla uničiti, temveč so miši tudi pod snegom uničevale vse, kar jim je prišlo pod zobe. Sedaj je njih uničujoče delo še hujše. Človeku kar zakrvari srce, ko pogleda ponekod na uničena žitna polja, a pozneje proti žetvi bo pogled še žalostnejši. Lani se je sicer začela akcija za uničevanje poljskih miši z zastrupljenjem, a se ista ni dovolj energično nadaljevala, zato so miši ostale. — Naš rojak g. kaplan Zver Stefan se že dalje časa mudi na bolezenskem dopustu in ne more vršiti redno svoje dušnopastirske službe. Želimo mu čimprejšnjo okrevanje, da se lahko vrne na svoje mesto!

Kruplivnik. Prejšnji teden je po nesrečnem naključju padla s kolesa Flisar Angela ter si zlomila desno roko. — Ista nesreča je zadela Mihaela Maček iz Bodonec.

Dobrovnik. Pred kratkim je zadela občutna nesreča posestnico Kuhar Rozalijo, krojačevo ženo, ki se je pri kuhanju s kropom poparila po vsem telesu.

Haloz

Zavrč pri Ptuj. V tukajšnjem Slomšekovem domu je bil od 15. marca do 12. junija kmetijsko-gospodinski tečaj pod vodstvom strokovne učiteljice gospe Knez Terezije. Uspeh je bil prav dober. Tečajnice so si pridobile veliko spretnosti v umnem kmečkem gospodinjstvu. Želimo še več takih tečajev, ki so v Halozah zelo potrebni. Zahvaljujemo se predvsem kr. banski upravi, okrajnemu kmetijskemu odboru in domači občini, da so tečaj z izdatnimi podporami omogočili.

Sv. Andraž v Halozah. Prvo škropljenje po goricah je opravljeno, sedaj se vrši že drugo, vendar pa ne pričakujemo skoraj nobenega pridelka, ker je zelo pozebljeno in je dosti jalovega. Prav tako ne bo nič sadja, ker že manjka polovico listja, ki so ga požrle gosenice. Prav tako ne moremo pričakovati dobrega pridelka koruze in krompirja, ki smo ga radi vsakodnevnega deževja sadili v začetku junija, ko je bil čas že za okapanje. Vedni nalivi so nam tudi močno poškodovali ceste.

Savinjska dolina

Celje. Nadvse delovni Dekliški krožek okoliških deklet je imel to nedeljo lepo prireditev. Dekleta so pod vodstvom Pavle Lednikove uprizorile Miakarjevo »Nestvo iz Amerike«. Igrale so v dvorani hotela Stegu v Zagradu. Prireditve je obiskalo lepo število občinstva, ki je bilo z dobro podano igro zelo zadovoljno. Navzlic temu, da je sedaj največ dela doma, so se dekleta igre korajžno lotile in jo tudi dovršeno podale. Mlademu krožku še veliko uspeha na poti prsvete!

Gornja Ponikva pri Zalcu. O priliki birmovanja v dekaniji Šaleška dolina je bila tudi v Ponikvi sv. birna, in sicer v soboto, 8. junija, zvečer. V nedeljo, 9. junija, je bilo posvečenje nove župniške cerkve sv. Pankracija. Ganljivi obredi s škofovo pridigo in sv. mašo so trajali nad pet ur. Leta 1910. je bila posvečena nova cerkev sv.

CROATIA BATERIJE

žepne anodne-ogrevače, izdeluje samo domača tvornica

CROATIA

tovarna baterij

JOSIP PASPA,

Zagreb, Koturaška 69.

Pankracija, ki stoji na krasni razgledni točki v Dravski dolini. Tako ima sedaj ta štirinajstletni svetnik-mladenec, prav za prav še deček, v lavantinski škofiji dve njemu posvečeni cerkvi. Naj ljubeznivi svetnik prosi pri Bogu, da bi se v nesrečno in ponorelo Evropo povrnila mir in pamet!

Šaleška dolina

Sv. Vid nad Zavodnjem pri Šoštanju. Naznanja se vsem, ki radi prihajajo k nam, da bo letos pri tukajšnji podružni cerkvi lepa nedelja dne 23. junija.

Spodnji kraji

Buče. Naša privlačna župnija se ponaša tudi po vsej pravici s tem, da je izredno zdrav kraj in dočakajo njeni farani visoko starost. Da je naša trditev resnična, nam dokazuje 90 letni jubilej, katerega bo slavil letos pri popolnem zdravju in duševni čistosti Franc Žuraj, po domače Petrovc, posestnik v Vranski gorci. Jubilant je bil vedno zavezen Slovenec in neustrašen pristaš dr. Koroševih narodnoobrambnih vzorov. Da je njegova hiša skoz in skoz krščanska, nam jasno kaže »Slov. gospodar«, ki zahaja k Petrovčevim, odkar je začel izhajati in braniti pravice štajerskih Slovencev. Častitkam domačinov se pridružuje toliko let zvestemu naročniku »Slovenski gospodar«, želeč izrednemu jublantu zdravje ter zadovoljstvo do skrajnih mej človeškega življenja!

Posavje

Rajhenburg. (Mirovna pobožnost v baziliki Lurške Marije.) Letošnja tridnevna ob obletnici posvečenja bazilike Lurške Marije v dneih 30. junija, 1. in 2. julija se bo vršila v znamenju prošnje za ohranitev miru v domovini. Da se bo lahko romarji za to prireditve poslužili na železničnem nedeljske znižane voznine, se bo pobožnost začela že na praznik sv. Petra in Pavla zvečer s pridigo in rimsko procesijo. Glavna pobožnost pa bo letos v nedeljo, 30. junija, s sledečim sporedom: ob 5 skupno sv. obhajilo, ki ga verniki darujejo za ohranitev miru. Ob 6 peta sv. maša in pridiga. Ob 10 procesija z Najsvetejšim, pridiga in slovesna sv. maša, ki jo bo opravil ml. g. opat trapistov p. Pij Novak. Od 14 do 15 molitvena ura za mir pred izpostavljenim Najsvetejšim. V ponedeljek, 1. julija, bo prvo sv. opravilo ob 6, ob 10 pa sv. maša in otroška pobožnost za mir, katere se udeležijo otroci vse fare. V torek, 2. julija, bo prvo sv. opravilo ob 6, drugo pa ob 10 kot zaključek tridnevne. Častiti gg. duhovniki, zlasti videmske in sosednjih dekanij, se lepo naprošajo, da v nedeljo, 23. junija, oznanijo spored tridnevne in priporočijo vernikom, da se v čim večjem številu udeležijo te mirovne pobožnosti.

Brezbožništvo in rusko ljudstvo

Brezbožništvo ne izvira iz ruskega ljudstva, ki je v svojem jedru globoko verno. Materialistični marksizem je zanesel brezvernost in brezbožnost ne toliko med ruske delavce, marveč med njihove voditelje, ki so se pod vplivom materialističnega (Boga in dušo zanikajočega) nauka odtujili veri svojih staršev. Boljševiški voditelji se še vedno bojijo verske dediščine ruskega ljudstva. Da bi to vero med ljudstvom izkoreninili, proglašajo brezbožnost kot sovjetsko religijo ter z vsemi sredstvi podpirajo brezbožniško gibanje. Vendar pa to gibanje nima tistih uspehov, kakršne boljševiški voditelji od njega pričakujejo. Samo uradno glasilo borbenih brezbožnikov, ki izhaja v Moskvi pod naslovom »Brezbožnik«, to priznava v poročilih o

oblastnih konferencah brezbožniške zveze v Moskvi in Leningradu. Na konferenci v Moskvi je bilo ugotovljeno, da se na vsem področju moskovske zveze brezbožniška propaganda zanemarljivo; objavljajo se sicer odredbe brezbožniške propagande, nihče pa ne gleda na to, ali se te odredbe izvršujejo; zlasti se zanemarljivo protiverska propaganda med komunistično mladino. Slične so bile ugotovitve na konferenci leningradске brezbožniške zveze. Na tem področju je ponekod brezbožniška organizacija povsem razrušena. V nekaterih krajih odborom te organizacije ni uspelo, da bi komunistično mladino pritegnili k protiverski akciji. Med ljudstvom so verski »predsodki«, kakor imenujejo brezbožniki versko prepričanje, še prav močni. Med mla-